

Nr. 10302/09.02.2026

Către,

MINISTERUL FINANTELOR

Domnului Ministru Alexandru NAZARE

Direcția Generală de Legislație Fiscală și Reglementări Vamale și Contabile
Doamnei Constanța Alina COJAN – Director General

Stimate domnule Ministru,

Stimată doamnă Director General,

În baza prevederilor Hotărârii Consiliului superior al CCF nr. 3/2025 pentru aprobarea Procedurii interne privind asigurarea implementării și aplicării art. 2 din Procedura de îndrumare și asistență a contribuabililor/plătitorilor, acordate de către Agenția Națională de Administrare Fiscală, și de coordonare metodologică a activității de aplicare unitară a legislației fiscale și procedural fiscale desfășurate de structurile de asistență contribuabili, precum și în domeniul tehnologiei informației, **aprobată prin Ordinul ministrului finanțelor nr. 1.233/2021, cu modificările și completările ulterioare,**

Având în vedere solicitările primite de la membrii Camerei Consultanților Fiscali privind existența unor anomalii în legislația privind cazierul fiscal,

Vă sesizăm cu rugămintea de a analiza și dispune parcurgerea procedurilor legale de modificare și completare a legislației privind cazierul fiscal pentru a elimina situația în care un administrator al unei societăți, care nu este și asociat/acționar, își depune demisia din funcție, inclusiv la Oficiul Național al Registrului Comerțului, iar acționarii/asociații nu adoptă hotărârea de revocare a mandatului de administrator, cu consecința sancționării administratorului demisionar, cu înscrierea faptei în cazierul fiscal pentru inactivitatea fiscală a societății, sancțiune pentru care nu există o reglementare legală care să permită scoaterea faptei din cazierul fiscal al administratorului demisionar.

A. Prezentarea situatiei de fapt existente

Pentru o înțelegere mai facilă a problematicii pe care o supunem atenției dumneavoastră, vă prezentăm următoarea ipoteză construită pe baza constatărilor practice asupra unor situații de fapt concrete.

O societate a fost constituită de asociatul unic în anul T 0.

În anul T+3, o persoană fizică a convenit cu asociatul unic al societății să încheie contract de administrare pentru o perioadă determinată de un an, contract care avea ca obiect administrarea, organizarea și gestionarea activității societății.

Administratorul avea obligația să reprezinte societatea în raporturile cu terți și, de asemenea, purta răspunderea pentru modul în care îndeplinea actele de administrare privind societatea, pe perioada valabilității contractului, respectiv până în anul T+4.

În anul T+4, ca urmare a expirării mandatului de administrare încheiat cu societatea, administratorul a încheiat cu asociatul unic un **proces-verbal de predare primire și descărcare de gestiune**, în care se menționează starea de fapt juridică și economică a societății, precum și documentele predate (spre exp.: baza de acte, contabilitatea, programul Saga, balanța contabilă, declarații, bilanțul depus la ANAF, situația privind lipsa datoriilor la bugetul de stat, documente și fișe contabile, arhiva, situații furnizori, documente salariați, contracte, calculatoare – tehnica de calcul folosită, token bancă).

În această situație, potrivit legii, asociatul unic avea obligația de a numi un nou administrator al societății.

În condițiile în care asociatul unic nu și-a îndeplinit obligația de numire a unui nou administrator, în anul T+8 vechiul administrator a formulat și o **demisie** din calitatea de administrator, demisie pe care a transmis-o societății, solicitând acesteia, ca prin asociatul unic, să ia act de expirarea mandatului de administrator, drept urmare, să numească un nou administrator și să înregistreze mențiunea corespunzătoare la ONRC București.

Concomitent, vechiul administrator a formulat cerere și către ONRC București în vederea înregistrării mențiunilor corespunzătoare privind **renunțarea la mandatul de administrator, înregistrare operată**, astfel cum reiese din documentul furnizare informații emis de ONRC.

Prin urmare, încă de la data încheierii procesului-verbal de predare primire și descărcare de gestiune (anul T+4), administratorul nu mai avea această calitate, întrucât contractul de administrare, încheiat în anul T+3, a fost încheiat doar pentru o perioadă de 1 an, până în anul T+4.

În anul T+5 societatea a fost **declarată inactivă fiscal** în conformitate cu prevederile art. 92 alin.(1) din Codul de procedură fiscală și, pe cale de consecință, în baza prevederilor art. 4 alin. (5) din O.G nr. 39/2015 privind cazierul fiscal, inactivitatea fiscală a fost înscrisă și în **cazierul fiscal al administratorului demisionar**, care figura și la acea dată la ONRC București. Înregistrarea în cazierul fiscal al fostului administrator a fost operată efectiv în anul T+7.

Având în vedere faptul că fostul administrator a rămas în continuare sub sancțiunile prevăzute de lege pentru o persoană fizică cu fapte înscrise în cazierul fiscal, acesta a solicitat și **obținut doar dizolvarea societății potrivit prevederilor art. 237 ^2 alin. (1) lit. a) din Legea 31/1990, expirând și durata actului care atestă dreptul de folosință al sediului social, în anul T+16, societatea rămânând însă în derularea procedurii de lichidare.**

Astfel și la acest moment (anul T+17), **societatea figurează dizolvată la ONRC, dar fără radiere, și prin urmare fapta continuă să fie activă în cazierul fiscal al fostului administrator și astfel continuă afectarea drepturilor sale, fără nicio justificare logică sau juridică.**

B. Analiza cadrului legal incident în raport cu contextul prezentat

Ordinul nr. 2594/2015 privind stabilirea organelor fiscale competente pentru organizarea și gestionarea cazierului fiscal, procedura de înscriere, scoatere și rectificare a informațiilor în/din cazierul fiscal, solicitare și eliberare a certificatului de cazier fiscal, modelul și conținutul formularisticii necesare, precum și nivelul de acces corespunzător la informațiile din cazierul fiscal,

Anexa nr. 1 lit. E, la capitolul „Dispoziții speciale privind scoaterea din evidența cazierului fiscal a situațiilor privind inactivitatea fiscală, declarată pentru neîndeplinirea obligațiilor declarative”, reglementează:

“E 2. Dispoziții speciale privind scoaterea din evidența cazierului fiscal a situațiilor privind inactivitatea fiscală, declarată pentru neîndeplinirea obligațiilor declarative, în condițiile Codului de procedură fiscală, înscrise în cazierul fiscal al reprezentanților legali/reprezentanților desemnați ai contribuabililor reactivați

- 1. Situațiile privind inactivitatea fiscală, declarată pentru neîndeplinirea obligațiilor declarative prevăzute de lege, se scot din cazierul fiscal al reprezentanților legali/reprezentanților desemnați ai contribuabililor declarați inactivi fiscal, în condițiile art. 6 alin. (1) lit. h) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2015, la data reactivării contribuabilului.”**

Aceasta este regula de bază pentru scoaterea din cazierul fiscal al reprezentanților legali sau desemnați a situațiilor de inactivitate fiscală declarate de organul fiscal pentru neîndeplinirea obligațiilor declarative – respective la data reactivării, care intervine doar după ce contribuabilul și-a depus toate declarațiile lipsă pentru care a fost inactivat și îndeplinește și celelalte condiții impuse de lege.

În ipoteza prezentată de noi, constatăm, în primul rând, că fapta (nedeținerea declarațiilor) care a condus la inactivarea societății, s-a produs în anul T+5, perioadă ulterioară încetării contractului de administrare al vechiului administrator, încetarea contractului fiind în T+4, astfel că nu există nicio vinovăție a acestuia. În al doilea rând, fapta a fost înscrisă în cazierul fiscal al vechiului administrator, după 3 ani de la încetarea mandatului acestuia (în anul T+7), doar pentru simplul fapt că asociatul unic al societății nu a efectuat demersurile la ONRC pentru numirea unui nou administrator.

Cum în ipoteza prezentată de noi, în care contribuabilul nu se reactivează, dar nici nu numește un nou administrator, nu sunt incidente prevederile de scoatere din evidența cazierului fiscal prevăzute la art.6 alin. (1) lit. h) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2015.

Pentru situația de fapt descrisă în prezenta adresă, verificăm și încadrarea în prevederile ordinului mai sus referit, din Anexa nr.1 lit. **H care prevăd:**

“Dispoziții speciale referitoare la scoaterea din evidența cazierului fiscal a situațiilor privind inactivitatea fiscală, înscrise în cazierul fiscal al reprezentanților legali/reprezentanților desemnați ai contribuabililor inactivi fiscal, **care s-au radiat din Registrul contribuabililor fără a fi reactivați**

1. Situațiile privind inactivitatea fiscală se scot din evidența cazierului fiscal al reprezentantului legal/reprezentantului desemnat al contribuabilului declarat inactiv, **care s-a radiat** din Registrul contribuabililor fără a fi reactivat, la data împlinirii unui termen **de un an de la data radierii contribuabilului**, în condițiile **art. 6 alin. (1) lit. j)** din Ordonanța Guvernului nr. 39/2015.”

Pentru o mai bună înțelegere menționăm și prevederile art. 6 alin.(1) lit. j) din O.G nr.39/2015:

“(1) Contribuabilii care au înscrise informații în cazierul fiscal se scot din evidență dacă se află în următoarele situații: [...]

j) decesul, **respectiv radierea contribuabilului**. Inactivitatea fiscală a persoanei juridice sau a entității fără personalitate juridică **înscrisă anterior** radierii acestora în cazierul fiscal al reprezentanților legali sau al reprezentanților desemnați **se scoate din evidență la data împlinirii unui termen de un an de la data radierii contribuabilului reprezentat**. În situația înscrierii inactivității fiscale ulterior radierii persoanei juridice sau a entității fără personalitate juridică în cazierul fiscal al reprezentanților legali sau al reprezentanților desemnați, aceasta se scoate din evidență la data împlinirii unui termen de un an de la data înscrierii”.

Constatăm că nici această prevedere nu este aplicabilă în cazul prezentat, întrucât contribuabilul nu este radiat nici măcar în anul T+17, iar fapta nu a fost înscrisă în cazierul fiscal al administratorului după data radierii, ci evident înainte de data unei eventuale radieri viitoare.

Analizăm și încadrarea în prevederile art. 6 alin. (1) lit. i):

“i) persoana nu mai deține calitatea de reprezentant legal sau reprezentant desemnat al contribuabilului aflat în stare de inactivitate. În această situație, inactivitatea fiscală se scoate din cazierul fiscal al persoanei la data împlinirii unui termen de un an de la data înscrierii mențiunii privind schimbarea reprezentantului legal în registrul comerțului sau în evidențele autorităților și instituțiilor publice la care sunt înregistrate celelalte persoane juridice și entități fără personalitate juridică care nu se înregistrează la registrul comerțului sau de la data expirării mandatului, în situația în care acesta este limitat în timp și nu a fost reînnoit;”

Constatăm că nici această prevedere nu este aplicabilă în ipoteza prezentată de noi, întrucât scoaterea din evidență se realizează în termen de un an de la data înscrierii mențiunii privind schimbarea administratorului, or această schimbare (numire a unui nou administrator) nu a avut loc, total independent de voința și posibilitățile legale ale vechiului administrator.

Potrivit art. 92 alin. (4²) din Codul de procedură fiscală, nou introdus prin Legea nr. 239 din decembrie 2025: „În cazul contribuabilului/plătitorului declarat inactiv care **nu se reactivează în termen de un an** de la data declarării în inactivitate, **organul fiscal are obligația de a formula cerere de dizolvare** atât în situația în care nu figurează cu obligații fiscale restante, precum și alte creanțe bugetare individualizate în titluri executorii emise potrivit legii și existente în evidența organului fiscal central, cât și în situația în care figurează cu asemenea obligații de plată, dacă nu este subiectul unor sesizări penale”.

Astfel, aparent, soluționarea unor astfel de situații, precum cea prezentată de noi, ar putea fi realizată prin scoaterea faptei din cazierul administratorului demisionar, dacă procedura de dizolvare, lichidare și radiere a societăților inactive care nu se reactivează, s-ar putea și finaliza practic într-un termen rezonabil.

Concret, prin noua prevedere intrată recent în vigoare, legiuitorul **a instituit obligația** ca ANAF să solicite în termen **de un an** de la data declarării în inactivitate a societății, în cazul în care aceasta nu s-a reactivat, **dizolvarea societății, care este însă urmată** de alte proceduri, respectiv lichidare și abia în final radiere.

Fără a mai relua și analiza modul defectuos, în opinia noastră, de elaborare și adoptare a legislației fiscale (în cazul nostru instituirea unei obligații legale pentru fisc prin art. 92 alin. (4²) din Codul de procedură fiscală, fără existența unei sancțiuni sau instituirea **unor alte efecte juridice în cazul nerespectării**

acesteia), vă solicităm analiza celor mai sus prezentate **și realizarea unei modificări legislative care să corecteze efectele sancționatorii menținute total nejustificat asupra unor persoane care nu au săvârșit o faptă culpabilă și care, mai grav, nici măcar nu pot înlătura aceste efecte într-o perioadă rezonabilă de timp.**

Practic, în situația prezentată, înscrierea unei fapte în cazierul fiscal duce la interdicția desfășurării de activități economice de către o persoană fizică pentru o **perioadă nedefinită de timp**, în exemplul nostru: dacă luăm în considerare datele reale, au trecut **12 ani** de la data expirării contractului de administrare (T+4), și **10 ani** de la data înscrierii faptei în cazierul fiscal al fostului administrator (T+7), situație care excede cu mult intenției avute de legiuitor la data reglementării instituției “cazierului fiscal”.

Apreciem astfel că nici noile dispoziții reglementate prin Legea nr. 239/2025 nu pot conduce la o soluție rezonabilă pentru astfel de situații, întrucât scoaterea din cazierul reprezentantului este **condiționată de radierea contribuabilului**, pe când demersul la care este acum obligat ANAF, este doar cel de a solicita dizolvarea, iar procesele ulterioare declarării dizolvării de către ONRC, lichidarea și radierea, sunt de o durată de cele mai multe ori nerezonabilă.

C. Posibilități de reglementare a unor astfel de situații, propuse de CCF

În opinia noastră situația își găsește soluționarea prin modificarea prevederilor art. 6 alin. (1) lit. j) după cum urmează:

“Contribuabilii care au înscris informații în cazierul fiscal se scot din evidență dacă se află în următoarele situații:

j) decesul, **dizolvarea contribuabilului respectiv nerespectarea prevederilor art. 92 alin.(4²) din Codul de procedură fiscală privind dizolvarea contribuabilului inactiv**. Inactivitatea fiscală a persoanei juridice sau a entității fără personalitate juridică înscrisă **anterior dizolvării** acestora în cazierul fiscal al reprezentanților legali sau al reprezentanților desemnați se scoate din evidență la data împlinirii unui termen de un an de la data **dizolvării contribuabilului** reprezentat sau de la data **expirării termenului prevăzut la art. 92 alin. (4²)**. În situația înscrierii inactivității fiscale ulterior dizolvării persoanei juridice sau a entității fără personalitate juridică în cazierul fiscal al reprezentanților legali sau al reprezentanților desemnați, aceasta se scoate din evidență la data împlinirii unui termen de un an de la data înscrierii”.

O astfel de modificare are în vedere, pe de o parte, trecerea unui termen **de cel puțin un an** de la data dizolvării contribuabilului și de **minimum 2 ani** de la data stabilirii stării de inactivitate fiscală.

Totodată am avut în vedere înlocuirea ca dată de declanșare a termenului de reabilitare fiscală a **datei de radiere** cu cea a **datei de dizolvare**, având în vedere că între data dizolvării și radierii urmează o perioadă de timp de cca 4 ani în care trebuie să opereze lichidarea societății și radierea acesteia conform art. 260 și următoarele din Legea societăților.

În cazul procedurii dizolvării urmată de lichidare efectuată în baza prevederilor Legii insolvenței (art.145 și următoarele), apreciem că perioada de timp între dizolvare și radiere este mult mai mare.

Totodată apreciem că actul normativ va trebui să cuprindă și norme tranzitorii pentru situațiile preexistente intrării în vigoare a normei noi.

Vă mulțumim pentru buna colaborare în scopul îmbunătățirii reglementarilor din domeniul fiscalității și vă asigurăm de întreaga noastră disponibilitate dacă apreciați necesare clarificări suplimentare în legătură cu analiza și propunerile realizate de noi prin prezenta.

Cu deosebită considerație,

Dan Manolescu
Președinte CCF